Kabinet Zaštitnika 020/241-642
Savjetnici 020/225-395
Centrala 020/225-395
Fax: 020/241-642
E-mail: ombudsman@t-com.me
www.ombudsman.co.me

Crna Gora
Zaštitnik ljudskih prava i sloboda Crne Gore
Ombudsman

Broj: 01- 1159/26
Podgorica, 28. oktobar 2026. godine
MP/MP

Zaštitnik ljudskih prava i sloboda Crne Gore, na osnovu člana 41 stav 1 Zakona o Zaštitniku/ci ljudskih prava i sloboda Crne Gore („Službeni list CG“, br. 42/11, 32/14 i 3/26) i člana 40 Pravila o radu Zaštitnika/ce ljudskih prava i sloboda Crne Gore („Službeni list CG“, br. 53/14), sproveo je ispitni postupak po pritužbi XX i utvrdio činjenično stanje kako slijedi

I UVOD

1. XX podnio je pritužbu na rad Ministarstva odbrane Crne Gore, zbog načina odlučivanja u upravnoj stvari prestanka njegove službe u Vojsci Crne Gore, uz „nečastan otpust“. U pritužbi je naveo da Ministarstvo, i nakon poništavanja rješenja od strane Državne komisije za žalbe i presude Upravnog suda Crne Gore, nije donijelo odluku kojom bi otklonilo ranije utvrđene nedostatke i omogućilo njegov povratak u službu, čime je, prema njegovim navodima, ugrožena njegova egzistencija.

II ČINJENICE I OKOLNOSTI PREDMETA

2. Na osnovu navoda iz pritužbe, dostavljenog izjašnjenja Ministarstva odbrane te raspoložive dokumentacije, Zaštitnik je utvrdio sljedeće:

3. Ministarstvo odbrane je rješenjem UP I broj 06021-104/24-2159/2 od 17. jula 2024. godine XX utvrdilo prestanak službe u Vojsci Crne Gore zbog neopravdanog izostanka sa službe pet dana uzastopno, i to 28, 29, 30. i 31. maja i 3. juna 2024. godine, uz „nečastan otpust“, sa danom 4. juna 2024. godine.

4. Državna komisija za žalbe je rješenjem broj UPII 05-102/24-963/3 od 26. septembra 2024. godine usvojila žalbu podnosioca pritužbe, poništila rješenje Ministarstva odbrane o prestanku službe i predmet vratila prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

5. U ponovnom postupku Ministarstvo odbrane je rješenjem UP I broj 06021-104/24-2159/9 od 18. juna 2025. godine ponovo odlučilo da podnosiocu pritužbe prestaje služba u Vojsci Crne Gore zbog neopravdanog izostanka sa službe pet dana uzastopno, uz „nečastan otpust“.

6. Državna komisija za žalbe je rješenjem broj UPII 05-102/25-728/3 od 31. jula 2025. godine odbila žalbu podnosioca pritužbe kao neosnovanu.

7. Odlučujući po tužbi podnosioca pritužbe, Upravni sud Crne Gore je presudom U.br. 5953/2025 od 18. decembra 2025. godine usvojio tužbu, poništio rješenje Državne komisije za žalbe od 31. jula 2025. godine i predmet vratio na ponovni postupak.

U obrazloženju presude Upravni sud je ukazao da u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja činjenično stanje nije bilo potpuno utvrđeno, čime je povrijeđeno načelo utvrđivanja istine iz člana 11 Zakona o upravnom postupku. Takođe je ocijenjeno da obrazloženje odluke ne sadrži potpune i jasne razloge o odlučnim činjenicama, što predstavlja povredu pravila postupka.

Sud je posebno ukazao na potrebu da se razjasne okolnosti u vezi sa zahtjevom podnosioca pritužbe od 24. aprila 2024. godine za produženje neplaćenog odsustva radi liječenja člana uže porodice, kao i razlozi zbog kojih je postupak za prestanak službe pokrenut prije odlučivanja o tom zahtjevu.

Nadalje, Sud je ocijenio da se opravdanost odsustva ne može cijeniti isključivo na osnovu formalnog ispunjavanja propisane procedure za ostvarivanje prava na privremenu spriječenost za rad, već da je potrebno suštinski ocijeniti razloge odsustva, uključujući medicinsku dokumentaciju iz Sjedinjenih Američkih Država i navode podnosioca pritužbe o komunikaciji sa pretpostavljenima putem aplikacije Viber. U tom kontekstu, Sud je ukazao da prvostepeni organ nije mogao pravilno ocijeniti medicinsku dokumentaciju bez sprovođenja vještačenja od strane vještaka medicinske struke.

Sud je, takođe, ukazao da činjenica da je vršilac dužnosti komandanta dostavio pisanu dokumentaciju o prisustvu na poslu sama po sebi ne isključuje potrebu njegovog saslušanja u svojstvu svjedoka, imajući u vidu da je taj dokaz predložen radi razjašnjenja okolnosti koje se odnose na razloge odsustva podnosioca pritužbe.

8. Postupajući u izvršenju navedene presude, Državna komisija za žalbe je rješenjem broj UPII 21-102/26-142/2 od 5. februara 2026. godine usvojila žalbu podnosioca pritužbe, poništila rješenje Ministarstva odbrane od 18. juna 2025. godine i predmet vratila prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

9. Ministarstvo odbrane je u ponovnom postupku donijelo rješenje UP I broj 06021-104/24-2159/10 od 23. aprila 2026. godine, kojim je ponovo utvrdilo prestanak službe podnosioca pritužbe u Vojsci Crne Gore zbog neopravdanog izostanka sa službe pet dana uzastopno, uz „nečastan otpust“.

10. Državna komisija za žalbe je rješenjem broj UPII 21-102/26-712/5 od 2. jula 2026. godine usvojila žalbu podnosioca pritužbe, poništila navedeno rješenje i predmet vratila Ministarstvu odbrane na ponovni postupak i odlučivanje.

U obrazloženju ovog rješenja Komisija je ponovo ukazala na nedostatke u utvrđivanju odlučnih činjenica i obrazlaganju odluke. Posebno je istaknuto da se opravdanost odsustva ne može ocjenjivati isključivo prema formalnim uslovima za ostvarivanje prava na privremenu spriječenost za rad, već je potrebno izvršiti suštinsku ocjenu razloga odsustva i relevantne medicinske dokumentacije.

Komisija je, između ostalog, ukazala na potrebu da se razjasne okolnosti u vezi sa medicinskim izvještajem od 24. maja 2024. godine, zahtjevom za produženje neplaćenog odsustva i komunikacijom podnosioca pritužbe sa pretpostavljenima, kao i da se postupi po dokaznim predlozima relevantnim za pravilno utvrđivanje činjeničnog stanja. Takođe je ukazano da se pisana dokumentacija koju je dostavio

vršilac dužnosti komandanta ne može smatrati dovoljnim razlogom za odbijanje njegovog saslušanja u svojstvu svjedoka.

11. Ministarstvo odbrane je, postupajući po rješenju Državne komisije za žalbe od 2. jula 2026. godine, sprovelo novi postupak i rješenjem UP I broj 06021-104/26-3450 od 31. avgusta 2026. godine ponovo utvrdilo prestanak službe XX zbog neopravdanog izostanka sa službe pet dana uzastopno, uz „nečastan otpust“, sa danom 4. juna 2024. godine.

Prema izjašnjenju Ministarstva, u ponovljenom postupku izvršen je uvid u dokumentaciju koja se odnosi na odobreno neplaćeno odsustvo i zahtjev za njegovo produženje, evidencije prisustva na poslu, komunikaciju putem aplikacije Viber, službene zabilješke i medicinsku dokumentaciju, uključujući dokumentaciju iz Sjedinjenih Američkih Država. Ministarstvo je, takođe, navelo da je pribavljalo podatke od nadležnih zdravstvenih organa i da je 6. avgusta 2026. godine sprovelo dokaznu radnju saslušanja XX.

Iz obrazloženja posljednjeg rješenja proizilazi da je Ministarstvo opravdanost odsustva podnosioca pritužbe cijenilo prvenstveno sa stanovišta postojanja medicinske dokumentacije i ispunjenosti formalnih uslova za ostvarivanje prava na privremenu spriječenost za rad, pri čemu je zaključilo da dostavljena dokumentacija ne predstavlja dovoljan osnov za opravdanje odsustva.

12. Ministarstvo odbrane je u izjašnjenju navelo da ne prihvata tvrdnju podnosioca pritužbe da ignoriše odluke Upravnog suda i Državne komisije za žalbe, ističući da je nakon svakog poništavanja donosilo novo rješenje i preduzimalo dodatne dokazne radnje. Posebno je ukazalo da presudom Upravnog suda nije naloženo neposredno vraćanje podnosioca pritužbe u službu, već ponovno odlučivanje u upravnoj stvari.

Ministarstvo je, takođe, potvrdilo da je u ranijem postupku došlo do propusta u pogledu blagovremenog postupanja, zbog čega je rješenjem UP II broj 0603-104/26-60/7 od 6. jula 2026. godine podnosiocu pritužbe priznato pravo na naknadu troškova postupka u iznosu od 847,00 eura, sa uračunatim PDV-om.

Ustav Crne Gore ("Sl.list Crne Gore", br.1/07, 38/13)

Član 32

„Svako ima pravo na pravično i javno suđenje u razumnom roku pred nezavisnim, nepristrasnim i zakonom ustanovljenim sudom.

Zakon o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 056/14, 020/15, 040/16, 037/17)

Član 10

Upravni postupak se mora voditi bez odugovlačenja i sa što manje troškova, ali tako da se pravilno i potpuno utvrde sve činjenice i okolnosti bitne za uspješno i potpuno ostvarivanje i zaštitu prava i pravnih interesa stranaka, odnosno drugih učesnika u postupku.

Član 11

U upravnom postupku moraju se pravilno i potpuno utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su od značaja za zakonito i pravilno odlučivanje o upravnoj stvari.

Član 14

Stranka ima pravo da učestvuje u upravnom postupku radi utvrđivanja činjenica i okolnosti koje su od značaja za donošenje upravnog akta.
Prije donošenja upravnog akta stranka ima pravo da se izjasni o rezultatima ispitnog postupka.
Upravni akt se može donijeti bez izjašnjenja stranke samo u slučajevima propisanim zakonom.

Zakon o upravnom sporu ("Službeni list Crne Gore", br. 054/16 od 15.08.2016, 011/24 od 14.02.2024, 053/25 od 29.05.2025)

Član 8

Odluke donijete u upravnom sporu su obavezujuće.

Član 56

Kad sud poništi akt ili drugu upravnu aktivnost protiv koje je bio pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kojem se nalazio prije nego što je poništeni akt donesen, odnosno poništena druga upravna aktivnost preduzeta. Ako, prema prirodi upravne stvari koja je bila predmet spora treba, umjesto poništenog akta, odnosno druge upravne aktivnosti donijeti drugi akt, odnosno preduzeti drugu upravnu aktivnost, tuženi javnopravni organ dužan je da taj akt donese, odnosno drugu upravnu aktivnost preduzme, bez odlaganja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude. Tuženi javnopravni organ je vezan pravnim shvatanjem Upravnog suda, kao i primjedbama tog suda u pogledu postupka.

Zakon o Zaštitniku ljudskih prava i sloboda Crne Gore („Službeni list CG“, br.132/26)

Član 30

Zaštitnik/ca u vršenju svoje funkcije postupa na način što pokreće postupke, ukazuje, upozorava, kritikuje, predlaže ili preporučuje preduzimanje mjera kojima se vrši zaštita, promocija ili preventivno djeluje na unapređenje zaštite ljudskih prava i sloboda u Crnoj Gori.

Član 65

Nakon završetka ispitnog postupka Zaštitnik/ca daje mišljenje o tome da li je, na koji način i u kojoj mjeri došlo do povrede ljudskih prava i sloboda.
Kada Zaštitnik/ca utvrdi da je došlo do povrede ljudskih prava i sloboda, mišljenje sadrži i preporuku o mjerama koje treba preduzeti da bi se povreda otklonila, kao i rok za njeno otklanjanje.
Zaštitnik/ca može dati preporuku i kada nije nastupila povreda ljudskih prava i sloboda na koju podnosilac/teljka pritužbe ukazuje, ako se na taj način preventivno djeluje i isključuje rizik od nastanka povrede u budućnosti.

Evropska Konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda

Relevantni dio člana 6 stav 1 glasi kako slijedi:

Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama..., ima pravo na pravičnu i javnu raspravu...pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona...“

IV ZAKLJUČNA OCJENA ZAŠTITNIKA

13. Razmatrajući navode iz pritužbe, izjašnjenje Ministarstva odbrane i dostavljenu dokumentaciju, Zaštitnik je imao u vidu cjelokupan tok postupka koji se odnosi na prestanak službe podnosioca pritužbe u Vojsci Crne Gore, posebno činjenicu da je od donošenja prvog rješenja 17. jula 2024. godine do donošenja posljednjeg rješenja 31. avgusta 2026. godine proteklo više od dvije godine, tokom kojih je predmet više puta vraćan na ponovni postupak i odlučivanje.

14. Iz dokumentacije proizlazi da je prvobitno rješenje Ministarstva odbrane poništeno od strane Državne komisije za žalbe, da je nakon ponovnog odlučivanja uslijedio upravni spor, te da su i u daljem toku postupka odluke Ministarstva odbrane više puta poništavane, uz vraćanje predmeta na ponovni postupak i odlučivanje. Pri tome, primjedbe nadležnih organa nijesu se odnosile samo na formalne nedostatke donesenih odluka, već i na nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i potrebu sadržinske ocjene dokaza relevantnih za odlučivanje o opravdanosti odsustva podnosioca pritužbe.

15. Posebno je značajno da je Upravni sud Crne Gore presudom U.br. 5953/2025 od 18. decembra 2025. godine ukazao na nedostatke u utvrđivanju činjeničnog stanja i obrazloženju odluke, naglašavajući potrebu razmatranja medicinske dokumentacije iz Sjedinjenih Američkih Država, zahtjeva podnosioca pritužbe od 24. aprila 2024. godine za produženje neplaćenog odsustva, komunikacije putem aplikacije Viber i iskaza XX. Sud je ukazao i na to da se pitanje opravdanosti odsustva ne može razriješiti isključivo pozivanjem na nedostatak potvrde o privremenoj spriječenosti za rad izdate u skladu sa domaćim propisima, bez odgovarajućeg razmatranja ostalih dokaza i okolnosti konkretnog slučaja, kao i na potrebu razmatranja medicinskog vještačenja.

16. U daljem toku postupka, Državna komisija za žalbe je rješenjem od 5. februara 2026. godine usvojila žalbu podnosioca pritužbe, poništila rješenje Ministarstva odbrane od 18. juna 2025. godine i predmet vratila na ponovni postupak i odlučivanje. Nakon što je Ministarstvo odbrane 23. aprila 2026. godine ponovo odlučilo o prestanku službe podnosioca pritužbe, Državna komisija za žalbe je rješenjem od 2. jula 2026. godine ponovo poništila prvostepeno rješenje i predmet vratila Ministarstvu na ponovni postupak, ukazujući na potrebu potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i odgovarajućeg obrazlaganja odluke.

17. Navedena hronologija ukazuje da se postupak nije okončao u relativno kratkom roku, već je tokom više od dvije godine više puta ponavljano odlučivanje o istoj upravnoj stvari. Iako vraćanje predmeta na ponovni postupak predstavlja zakonom predviđenu procesnu mogućnost, učestalost takvog postupanja u konkretnom slučaju, naročito imajući u vidu razloge zbog kojih su prethodne odluke poništavane, zahtijeva razmatranje sa stanovišta efikasnosti i kvaliteta postupanja organa uprave.

18. Načelo dobre uprave zahtijeva da organi javne vlasti postupaju savjesno, odgovorno i ažurno, da preduzimaju potrebne radnje radi potpunog i pravilnog razmatranja upravne stvari i da odluke donose bez nepotrebnog odlaganja. To podrazumijeva ne samo formalno donošenje upravnog akta, već i vođenje postupka na način kojim se izbjegavaju nepotrebna ponavljanja, otklanjaju utvrđeni nedostaci i omogućava djelotvorno ostvarivanje prava i pravnih interesa stranaka.

19. U tom smislu, višestruko poništavanje odluka i vraćanje predmeta na ponovni postupak ne može se posmatrati isključivo kao niz odvojenih procesnih događaja, već je potrebno sagledati njihov zbirni uticaj na ukupno trajanje postupka i pravni položaj stranke. Kada se o istoj upravnoj stvari odlučuje tokom dužeg vremenskog perioda, a nadležni organ više puta ukazuje na nedostatke u utvrđivanju činjenica i obrazloženju odluka, od prvostepenog organa se očekuje da tim primjedbama posveti dužnu pažnju i preduzme potrebne mjere kako bi se izbjeglo dalje ponavljanje istih ili sličnih nedostataka.

20. U konkretnom slučaju, od prvog rješenja Ministarstva odbrane do posljednjeg rješenja od 31. avgusta 2026. godine proteklo je više od dvije godine, a podnosilac pritužbe je tokom tog perioda više puta bio suočen sa ponovnim odlučivanjem o pitanju prestanka službe i njegovog profesionalnog statusa. Takav tok postupka produžio je period neizvjesnosti u pogledu njegovog pravnog položaja. Ova okolnost je

posebno značajna imajući u vidu da se odlučivalo o pitanju koje neposredno utiče na profesionalni status podnosioca pritužbe i njegove pravne interese.

21. Zaštitnik je imao u vidu da je u postupku odlučivalo više nadležnih organa, uključujući Državnu komisiju za žalbe i Upravni sud, te da je Upravni sud poništio i rješenje Državne komisije za žalbe. Stoga se ukupno trajanje postupka i njegovo ponavljanje ne mogu automatski pripisati isključivo Ministarstvu odbrane. Međutim, iz dokumentacije proizlazi da su i odluke Ministarstva odbrane više puta poništavane zbog nedostataka u utvrđivanju činjeničnog stanja i obrazloženju, što je dovodilo do ponovnog odlučivanja i doprinijelo produžavanju postupka. Zbog toga je Ministarstvo, kao prvostepeni organ, prilikom svakog ponovnog odlučivanja bilo dužno da posveti posebnu pažnju otklanjanju uočenih nedostataka i postupanju u skladu sa primjedbama i pravnim shvatanjima nadležnih organa, kako bi se izbjeglo dalje nepotrebno produžavanje postupka.

22. Zaštitnik je imao u vidu i navode Ministarstva odbrane da je u posljednjem ponovnom postupku preduzelo dodatne procesne radnje, uključujući saslušanje XX 6. avgusta 2026. godine, kao i da je razmatralo medicinsku dokumentaciju, zahtjev za produženje neplaćenog odsustva, evidencije prisustva, komunikaciju putem aplikacije Viber i druge pribavljene podatke. Ove okolnosti ukazuju da je Ministarstvo preduzimalo određene radnje radi ponovnog odlučivanja. Ipak, činjenica da su dodatne radnje preduzete ne otklanja značaj prethodnog toka postupka, niti potrebu da se obezbijedi njegovo efikasno i konačno okončanje.

23. Zaštitnik naglašava da je organ uprave u ponovnom postupku dužan da postupi u skladu sa obavezama koje proizlaze iz odluka nadležnih organa i da uvažava njihova pravna shvatanja i primjedbe. Svrha ponovnog postupka nije samo donošenje novog akta, već i otklanjanje nedostataka zbog kojih je prethodna odluka poništena, kako bi se obezbijedilo djelotvorno odlučivanje o pravima i obavezama stranke. Ovaj zahtjev posebno dolazi do izražaja u situacijama u kojima se predmet više puta vraća na ponovno odlučivanje.

24. Istovremeno, Zaštitnik ukazuje da nije ovlašćen da u postupku po pritužbi preispituje pravilnost i zakonitost pojedinačnih upravnih akata, niti da ih mijenja, ukida ili poništava. Ocjena pravilnosti i zakonitosti rješenja Ministarstva odbrane od 31. avgusta 2026. godine, uključujući ocjenu potpunosti utvrđenog činjeničnog stanja, pravilnosti ocjene izvedenih dokaza i osnovanosti razloga za prestanak službe uz nečasni otpust, pripada nadležnim organima u okviru postupaka propisanih zakonom.

25. Shodno tome, Zaštitnik se u ovom postupku ne upušta u ocjenu da li je medicinska dokumentacija podnosioca pritužbe bila dovoljna da opravda njegovo odsustvo, kakav značaj treba dati pojedinim dokazima, niti da li je bilo neophodno sprovesti medicinsko vještačenje. Zauzimanje stava o tim pitanjima značilo bi preuzimanje ovlašćenja organa nadležnih za odlučivanje o pravnim sredstvima i prejudiciranje ocjene pravilnosti i zakonitosti posljednjeg rješenja Ministarstva odbrane.

26. Predmet ocjene Zaštitnika je, stoga, cjelokupan tok postupka sa stanovišta efikasnosti, ažurnosti i standarda dobre uprave, a naročito činjenica da je upravna stvar tokom više od dvije godine više puta vraćana na ponovno odlučivanje, pri čemu su nadležni organi ukazivali na nedostatke u utvrđivanju relevantnih činjenica i obrazlaganju odluka. Takav tok postupka ukazuje na potrebu da se u radu Ministarstva obezbijedi veća djelotvornost i da se, u okviru njegovih nadležnosti, preduzmu potrebne mjere radi izbjegavanja daljeg nepotrebnog produžavanja odlučivanja.

27. Imajući u vidu navedeno, Zaštitnik ocjenjuje da ponovljeno vraćanje predmeta na ponovni postupak i odlučivanje, u okolnostima konkretnog slučaja, ukazuje na nedovoljnu efikasnost postupanja u predmetnoj upravnoj stvari i nije u skladu sa zahtjevima dobre uprave i pravne sigurnosti. Takva ocjena odnosi se na tok i trajanje postupka, kao i na potrebu da se otklone razlozi koji su dovodili do ponovljenog odlučivanja, a ne na pravilnost i zakonitost posljednjeg rješenja Ministarstva odbrane.

28. Zaštitnik ukazuje da se značaj višestrukog vraćanja predmetne upravne stvari na ponovni postupak i odlučivanje mora sagledati i sa stanovišta zahtjeva odlučivanja u razumnom roku, kao sastavnog dijela prava na pravično suđenje iz člana 6 stav 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. Evropski sud za ljudska prava je u svojoj praksi ukazao da ponovljeno ukidanje odluka i vraćanje predmeta na ponovno odlučivanje može ukazivati na nedostatke u postupanju nadležnih organa, te da je prilikom ocjene poštovanja zahtjeva odlučivanja u razumnom roku potrebno cijeniti sve okolnosti konkretnog slučaja, uključujući ukupno trajanje postupka, njegovu složenost, postupanje podnosioca i nadležnih organa, kao i značaj predmeta za podnosioca. U konkretnom slučaju, višestruko ukidanje odluka o prestanku službe, uz ukazivanje na nedostatke u utvrđivanju činjeničnog stanja i obrazloženju odluka, ukazuje na značaj dosljednog otklanjanja ranije utvrđenih nedostataka u postupanju nadležnog organa.

29. Slijedom navedenog, Zaštitnik ocjenjuje da je u postupanju u predmetnoj upravnoj stvari uočena nedovoljna efikasnost, koja se ogleda u višestrukom vraćanju predmeta na ponovni postupak i odlučivanje, čime je produžena neizvjesnost u pogledu pravnog statusa podnosioca pritužbe. Takvo postupanje nije u skladu sa zahtjevima dobre uprave i pravne sigurnosti. Imajući u vidu da je u predmetnoj upravnoj stvari donijeto novo rješenje, Zaštitnik **ukazuje** da je, u zavisnosti od daljeg toka postupka, potrebno obezbijediti efikasno postupanje i odlučivanje u skladu sa zakonskim obavezama, uz dosljedno uvažavanje pravnih shvatanja i primjedaba sadržanih u odlukama kojima je predmet vraćan na ponovni postupak i odlučivanje.

ZAMJENICA ZAŠTITNIKA
LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA CRNE GORE
Tatjana Radović Todorović

Dostavljeno:
- podnosiocu pritužbe
- Ministarstvu odbrane
A/a.